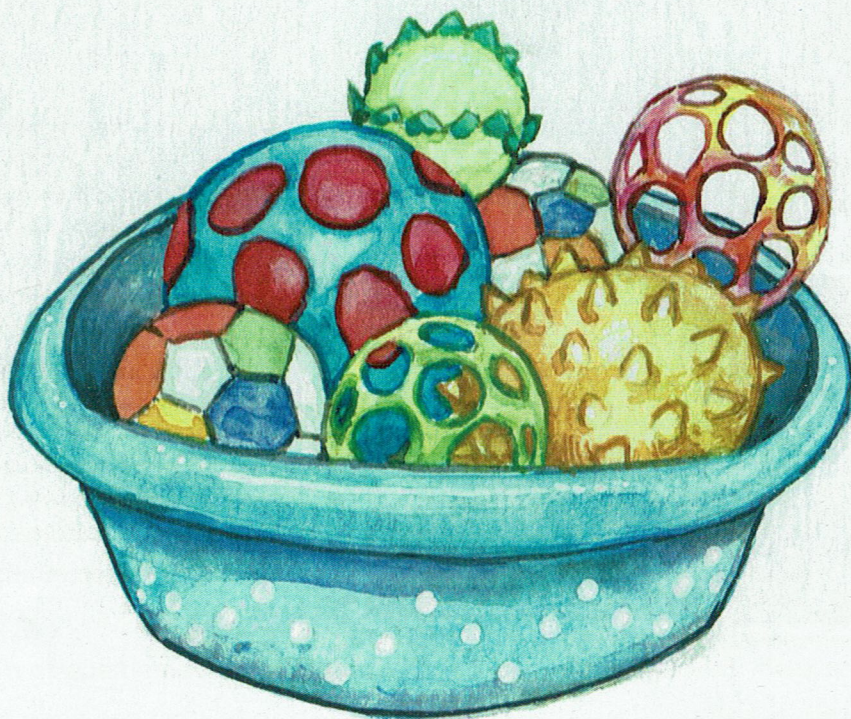

Een dag in de babygroep - *Thijs 'loopt'*

Onlangs verscheen het boek *Een dag in de babygroep* van Hedio Meyling, waarin zij het werk van kinderarts Emmi Pikler introduceert. Het boek bevat diverse theoretische teksten, maar begint met een 'fictief' verslag van een dag in de babygroep. Hedio's stagiaire Hannah beschrijft voor haar afstudeerscriptie een hele dag op de groep waar ze werkt. Via Hannah's verhaal volg je als lezer de motorische, cognitieve en sociale ontwikkeling van acht kinderen in de leeftijd van 5 tot 23 maanden. Vandaag is het de beurt aan Thijs.

Het duurt niet lang of daar komt Thijs (14 maanden) met zijn vader. Hij komt min of meer de ruimte 'binnenvallen' met beide armen omhoog, zich aan vaders vingers vasthoudend, 'loopt' hij.

'Ik laat je nu los, Thijs.' Vader maakt zijn vingers los uit de stevige grip van de knuisten van Thijs. Thijs protesteert eerst, zakt dan door zijn knieën en kruipt naar de kruipkist. Hij gaat eerst over het schuine deel dat met stof bekleed is en midden op het platte deel gaat hij vanuit hurkpositie staan. Ik had hem dat nog niet eerder zien doen, zo eventjes los staan.

'Goed zo, Thijs', zegt vader. Thijs brengt zijn handen weer naar de grond en kruipt verder de gladde helling af, direct door naar de houten bak met ballen.

Ook lopen kunnen kinderen uit zichzelf leren. Sterker nog: ze kunnen het beter leren zonder hulp van volwassenen. Zoals tijdens hun gehele motorische ontwikkeling leren baby's door te experimenteren met hun evenwicht. Ze brengen zich een beetje uit balans (rollen van rug naar zijde) en vinden dan, eerst nog wankel, hun evenwicht in de nieuwe positie. In een loopstoeltje of aan twee handen lopend, vinden kinderen moeilijk hun eigen balans. Ze leren zo niet eerder en ook niet beter op 'eigen benen' te staan.

In ons kinderdagverblijf corrigeren we de ouders niet. We geven ze advies als ze met vragen komen.

We vertellen ze wel dat wij een aantal dingen niet doen. We oefenen bijvoorbeeld niet met baby's door ze op de buik te leggen en oefenen niet – zoals bij Thijs – om aan twee handen te 'lopen'.

'Bal... bal...', zegt Thijs. Hij klimt in de houten bak en begint die leeg te ruimen. Een voor een gooit hij de ballen uit de bak en kijkt hoe de verschillende ballen rollen. De half opgeblazen strandbal komt met een plof neer, de bal met noppen stuitert en de tennisbal rolt het verst. Thijs kruipt uit de bak, loopt er op zijn knieën enthousiast achteraan: 'Bal!' Als hij de tennisbal te pakken heeft, staat hij stil, komt zitten op zijn hielen en gooit de tennisbal richting houten bak... en erin! Vader kijkt trots naar zijn spelende zoon.

'Goal! Goed zo, Thijs. Kijk daar is nog een bal die je in de bak kunt gooien. Papa gaat nu werken.' Tegen Maaïke zegt hij in het voorbijgaan: 'Hij heeft er helemaal zin in, vannacht eindelijk weer eens goed geslapen en met een bord pap ontbeten dus hij kan er wel weer even tegen.' Vader staat alweer met één voet op de gang en met zijn mobiele telefoon in zijn hand. 'Heeft Thijs meegekregen dat je weggaat?' Vader lacht verlegen, hij heeft duidelijk haast en zijn telefoon gaat.

Een kind dat naar het kinderdagverblijf gaat, ervaart op een dag verschillende grote en kleine overgangen: van spel naar eten, naar luier, naar spel, naar slapen, naar drinken etc. De overgang van thuis naar het kinderdagverblijf, van ouder naar leidster is een heel belangrijke. Hoe die overgang verloopt, kan bepalend zijn voor de rest van de dag. Daarom is tijd nemen voor het afscheid belangrijk. Het is een dagelijks afstemmen op ieder kind. Een slapende baby achterlaten in zijn wandelwagen is geen optie. Huilen bij afscheid nemen, hoort er helaas af en toe bij.

Vraag:

Stel je eens voor dat je in slaapt valt in je eigen vertrouwde bed en wakker wordt op een volle slaapzaal van een jeugherberg. Hoe zou jij je dan voelen?

Maaïke begroet het kind: 'Hallo Thijs, goedemorgen. Je hebt al direct de ballen weer gevonden. Papa staat bij de deur en gaat nu naar zijn werk.' Thijs pakt de strandbal met één hand op en gaat er kruiend op zijn knieën mee naar de deur en geeft hem aan zijn vader. Die klikt het telefoongesprek weg en neemt de bal in ontvangst. 'Moet papa opblazen?' Zonder op antwoord te wachten, blaast vader snel de strandbal stevig rond. 'Hier Thijs, lekker gooien maar... Kus, dag grote sportman van me, dag kerel.' Thijs blijft achter met z'n neus tegen het raampje in de deur geplakt. Vader draait zich nog één keer om en maakt een gooibeweging met een imaginaire bal,

zwaait en loopt met een flinke vaart de gang uit. Een paar tellen later gooit Thijs op dezelfde wijze de bal in de lucht, hij landt in de grondbak, precies voor het gezicht van Willemein. Ze kijkt enigszins geschrokken en verbaasd naar dat grote ding voor haar. Thijs trekt zich op aan het hekje en staat zo een tijdje wat dromerig naar het meisje en de strandbal te kijken. Wat houdt hem bezig? Vader die net weggegaan is, de bal die ineens achter het hekje ligt of wacht hij misschien totdat Willemein hem teruggooit? Ineens 'ontwaakt' hij en loopt zijwaarts langs het hekje, draait zich met een ruk om, zakt door zijn knieën en kruipt naar de doos met blokjes. Hij keert de doos om en de blokken vallen op de grond. Hij knippert met z'n ogen bij het lawaai dat het maakt. Hij komt op zijn buik en gaat tussen de verschillende blokjes liggen 'zwemmen'. Dan komt hij op zijn knieën, gaat zitten en doet vervolgens de blokken een voor een in een stoffen tasje. Erin doen en eruit halen is een geliefde bezigheid van Thijs en is het begin van verzamelen.

Voor al dreumesen houden ontzettend van verzamelen. De baby gaat op een gegeven moment herkennen dat twee voorwerpen hetzelfde zijn. Van daaruit ontwikkelt hij de behoefte om categorieën te maken, om te sorteren en te verzamelen op grootte, gewicht, vormen, kleuren, soort of materiaal. Wat nodig is om te kunnen verzamelen zijn diverse hoeveelheden voorwerpen zoals balletjes, bekers, diertjes, blokjes, autootjes, houten lepeltjes, gehaakte lapjes etc. Verder heeft het kind dingen nodig om de verzameling in te doen zoals een tas, afwasteil, emmer, doos etc. Eerst gaat het verzamelen nog om het proces op zich. Later wordt het resultaat belangrijker en wil het kind per se alle blokjes. Meerdere 'verzamelaars' op de groep kan tot conflicten leiden. Van de volwassene vraagt het kennis van dit fenomeen en begrip voor deze belangrijke activiteit.

Vraag:

Hield of houd je nog steeds van verzamelen? Wat was/is jouw liefste verzameling?

Meer weten

Hedy Meyling is auteur van het boek *Een dag in de babygroep* dat in maart 2020 bij Uitgeverij SWP is verschenen. Dit jaar verschijnt in elke KIDDO een speciale bewerking van een hoofdstuk uit het boek. www.swpbook.com/2128

**Een dag
in de
babygroep**

Geïllustreerd op de voorzijde van Emme Pijper

Hedy Meyling